

какъ-то овыде и дрѣгы честны мѣста въ
 Палестынижъ, слѣзе у Кесаріижъ, дѣто прѣ-
 сѣда два дни въ черквѣ-тѣ на прѣсвятѣ
 Дѣвѣ Богородицѣ. — Мѣждѣ това мѣ са
 слѣчи да заamine веднѣжъ край дома на едно-
 го Персіанина, дѣто сѣзрѣ да правѣтъ въл-
 шевническѣ хытрость; испланиенъ отъ Бо-
 жественнѣ ревность, хвѣзе при вълшевници-
 тѣ и запытва гы сѣрдито: защо са заблѣ-
 ждавате ви сами и на дрѣгы дѣшитѣ прѣль-
 шавате? слисани на неговѣ-тѣ смѣлость ре-
 кохъ: кой си ты, та ни пыташь? — И азъ,
 отговори Свѣтый, бѣхъ нѣкога у такова
 заблѣженіе, какъ-то и ви..... Това ка-
 за и, като гы намѣмра всакъкъ, доказа нмѣ
 за Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ, свѣтъ гы да
 са оставѣтъ отъ вълшевничество-то и да
 са обѣрнѣтъ кѣмъ Христа Бога. Ти же не
 само непослѣдахъ дѣмы-тѣ на С-го, нѣ
 юще го молахъ да не безчести тѣхнѣ-тѣ
 прославленнѣ хытрость въ Персіижъ; оттамъ
 той безъ да продължава, замина си. Нѣ
 понатѣтъкъ го вѣрхлетихъ нѣколко вой-
 ни, отъ кои-то долѣвенъ, изведохъ го прѣдъ
 начальника си, кой-то го запыта отъкъ и що